

Zasavski TEDNIK

TRBOVLJE, 5. SEPTEMBRA 1963

STEVILKA 37

LETO XVI

Boj za mir v svetu

VELENJE, 30. avgusta — Slovensko rudarsko mesto Velenje je v petek toplo sprejelo visokega gosta iz Sovjetske zveze, Nikito Sergejeviča Hruščova, ki je v spremstvu predsednika republike tovariša Tita in drugih prišel na obisk v ta svojstven kotiček Slovenije. Zborovanja, kjer sta govorila oba predsednika, se je udeležilo, razen nekaj deset tisoč prebivalcev iz vse Slovenije, tudi precej Zasavčanov. Pred tribuno Delavskega doma v Velenju pa je igrala Delavska godba iz Trbovelj.

Predsednik ministrskega sveta ZSSR Hruščov in predsednik republike tovariš Tito sta si pred zborovanjem ogledala rudniško separacijo v Velenju, zatem kotalkarsko revijo na kotalkališču, potlej pa so tovariša Hruščova velenjski rudarji po slovitom skoku čez kožo sprejeli v svoj rudarski stan.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Prejšnjo sredo je zajelo Zasavje precejšnje neurje. Padlo je obilo dežja, med dežjem pa tudi toča (sredi avgusta), kakršne že dolgo ne pomnimo. Skode je bilo precej, predvsem na sadju in zelenjavi, pa tudi sicer. Neurje je močno poškodovalo ceste in vdrla v več stanovanjskih in drugih zgradb. Med neurjem je strela udarila tudi v gospodarsko poslopje Angele Pirc z Rov pri Zagorju, vendar je uspelo gasilcem in domačinom lokalizirati požar. — Kako zelo so bile prizadete ceste, kaže tudi naš posnetek, ki ga je napravil Milan Cerinšek v Trbovljah. Kupi kamenja, zemlje in drugega materiala so v Trbovljah na nekaj mestih povsem napolnili cestišča in pločnike.

Dogodi se, da včasih — sicer že bolj poredkoma — potem, ko dvignemo telefonsko slušalko, slišimo:

»Kje ste dobili podatke, ki ste jih objavili?«, »Zakaj ste to objavili?«, »Mi nismo zainteresirani za objavo teh podatkov!«, »Kdo je to pisal?«.

Zapisal sem le tista upravljanja, ki sodijo za objavo v časniku, saj je namreč med njimi tudi nekaj žaljivih, ker nekateri še vedno menijo, da so tisk in pa novinarji tisti, ki si jih lahko vsak »privošči«!

V mnogih delovnih organizacijah so namreč zainteresirani le za objavo tistih podatkov, ki prikazujejo dolga črna napredek, včasih pa tudi ne želijo, da bi bile objavljene številke, pač pa samo indeksi ali pa odstotki doseganja, čeprav je mogoče potem realne številke zaslediti v mnogih drugih virih. V nasprotnem primeru mnogokrat poudarjajo, da utegne objavljanje takih podatkov škodovati razpoloženju v kolektivu oziroma utegnejo priti v roke konkurenčni delovni or-

ganizaciji. Pravi velja, da gre pri tem le za nekatere osnovne podatke o finančnem uspehu in o osebnih dohodkih in drugem, za nobeno poslovno tajno!

Iz navedenega izhaja, da objave nekaterih podatkov verjetno niso všeč zaradi vzrokov, za katere pa žal ne vemo.

Prav obsojanja vreden je zato tak odnos do tiska in posameznih novinarjev. Verjetno bi kazalo v prihodnje vse take primere javno obsojati! Marijan LIPOVŠEK

REKORDNA PROIZVODNJA V IGM

(ma) ZAGORJE — Delovni kolektiv Industrije gradbenega materiala iz Zagorja ob Savi je dosegel v mesecu avgustu rekordno proizvodnjo. V tem mesecu so proizvedli kar 2.913 ton hidriranega apna in 6.138 ton žganega kosovnega apna. Letošnji proizvodni načrt, ki je največji doslej, je bil tako v proizvodnji žganega kosovnega apna, še posebej pa v proizvodnji hidriranega apna močno presežen.

KRONIKA TEDNA

Proslava 20-letnice ustanovitve Šlandrove brigade

LUKOVICA — V soboto in nedeljo je bilo na Brdu pri Lukovici tovariško srečanje Šlandrovcev ob 20-letnici ustanovitve te brigade. Na srečanju se je zbralo nad 3000 ljudi, od tega kar 720 preživelih borcev Šlandrove brigade.

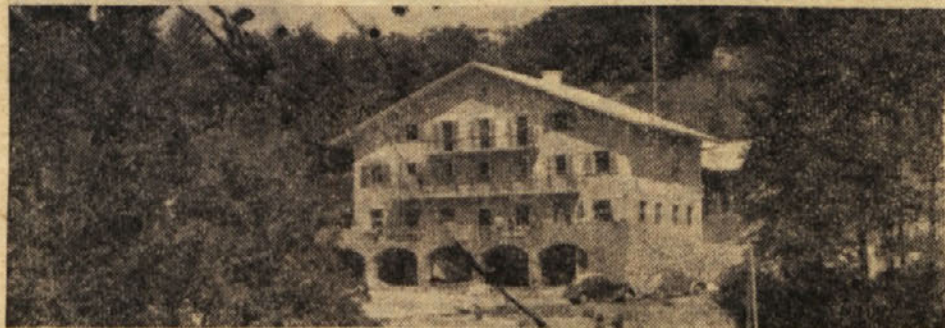
Bivši komandant brigade Mirko Jerman je predal bivšemu prvemu komisarju Mitji Ribličiču-Cirilju raport, potem pa je tovariš Ribličič v govoru med drugim poudaril, da je tudi ta proslava namenjena oživiljanju tradicij narodnoosvobodilne borbe, v kateri smo postavili temelje socialistični Jugoslaviji.

Tovariškega srečanja nahidriranega apna.

Brdu pri Lukovici se je udeležilo tudi precej preživelih borcev Šlandrove brigade iz Zasavja.

Sedemmesečna proizvodnja v Zagorju

(ma) ZAGORJE — Zagorske industrijske delovne organizacije so do konca julija dosegle 53,34 % predvidene proizvodnje po vrednosti. Fizični obseg količinske proizvodnje pa je za nekaj odstotkov večji. — Omeniti velja, da so v tem obdobju na zagorskem rudniku nakopali 383.200 ton rjavega premoga; v Tovarni elektroporcelana izlake izdelali 245 ton elektroporcelana in 144 ton instalcijskega materiala; v Industriji gradbenega materiala pa proizvedli 31.550 ton žganega kosovnega in 14.849 ton

Otvoritev prenovljenega planinskega doma na Mrzlici je bila zaradi slabega vremena preložena na to nedeljo, na kar še posebej opozarjamo vse ljubitelje zasavskih planin. Na sliki: prenovljeni dom, slikan pred nekaj dnevi

Ivan Homšek

Prejšnji teden je »Zasavski tednik« izgubil še enega od prvih in dolgoletnih sodelavcev, 68-letnega Ivana Homška iz Zagorja ob Savi.

Po osvoboditvi je tovariš Ivan Homšek prišel v Zagorje ob Savi. Dokler mu je dopuščalo zdravstveno stanje, je

bil družbeno aktiven. Vključil se je tudi med prve dopisnike našega tednika in skozi vrsto let teden za tednom skrbel, da je imel »Zasavski tednik« (in še prej »Zasavski udarnik« in »Zasavski vestnik«) vrsto novic iz Zagorja ob Savi. Z dopisovanjem je začel tedaj, ko za objavljene prispevke ni prejel niti dinar honorarja.

S svojo prizadevnostjo in marljivostjo je bil lahko vsem za zgled. In kot takega se ga bomo v uredništvu našega tednika tudi vedno spominjali!

Boj za mir v svetu

(Nadaljevanje s 1. strani)

Oba predsednika sta v svojih govorih poudarila, da je poglobljena naloga socialističnih sil sveta v sedanjem času boj za mir, hkrati pa, kot je dejal tovariš Tito, da je zdaj za socialistične države bistveno, da razvijajo svojo gospodarsko zmogljivost, da organizirajo sodobno proizvodnjo, da dvignejo življenjski standard delovnih ljudi na stopnjo, ki je kapitalizem ne pozna.

Zasavski TEDNIK

Ustanovljen decembra 1947 — Glasilo občinskih odb. SZDL Hrastnik, Ljubljana, Trbovlje, Zagorje ob Savi — Glavni in odgovorni urednik Marjan LIPOVSEK — Ureja uredniški odbor — Uredništvo in uprava Trbovlje, Trg revolucije 11/II, telefon 80-191 — Račun pri NB mezna številka 20 dln — Naročnina (z dostavilno): mesečna 60 dln, četrtletna 180 dln, polletna 360 dln, celoletna 720 dln — Poštnina plačana v gotovini — List tiska CP »Gorenjski tisk«, Kranj — Nena-ročenih rokopolisov in fotografij ne vračamo

tednikova reportaža

Nad sto parov oči je bilo uprto v pevce moškega pevskega zbora »Loški glas« Svobode Kisovec-Loke. »Zdravo« je za uvod razvnel vse; potem pa je ubrano petje slovenske pesmi, ki jo je mnogokrat mogoče slišati tudi v oddajah ljubljanske radijske postaje, »KJE JE MOJ MILI DOM...« privabilo v oči številne solze. Vendar je to trajalo le tri ali štiri minute, potem pa je spet zavladovalo razpoloženje, svojstveno vselej za srečanja naših rojakov — izseljencev s sorodniki in prijatelji iz stare domovine.

Zvoki polk in valčkov, ki so jih izvalili iz instrumentov »Veseli rudarji« so na Kleku na ploščadi pred domom Tončke Čečeve kar vabili na plesišče. Pogovori so bili v hipu pri kraju. Kajti domača glasba ni kar tako. Treba se je bilo zavrteti, in ne samo enkrat, ampak večkrat, zavrteti tako po domače...

To sta le bežna utrinka s sprejemov za naše rojake — izseljence, ki so jih pripravili prejšnji teden v Zasavju. V ponedeljek, 26. avgusta, sta namreč pododbora Slovenske izseljenske matice Trbovlje in Zagorje ob Savi pripravila tovariška srečanja za rojake — izseljence, ki so bili tedaj na obisku v stari domovini.

Trboveljčani so rojake povabili v prijetno okolje doma Tončke Čečeve na Kleku nad Trbovljami. Prireditev se je začela z enourno zamudo (!), kar bo treba v prihodnje vsekakor odpraviti. Po uvodnem glasbenem pozdravu ansambla »Veseli rudarji« je zbranim spregovoril v imenu Glavnega odbora Slovenske izseljenske matice in njenega pododbora v Trbovljah Tone Kukovica.

»Vsako leto se, dragi, domači veselimo vašega obiska in srečanj s starimi izseljen-skimi »grčami«, kakor imenujemo tiste, ki že trideset in več let živijo izven meja naše domovine. Še bolj pa nas razveselijo srečanja z mladimi rodovi — sinovi in vnuki — prvih izseljenjskih generacij, ki ne pozabljajo rojstnega kraja svojih star-

šev ali dedov. Zato se moramo zahvaliti prav starim izseljenjskim »grčam«, ki so znali obdržati domače običaje in s kulturno-prosvetnim delom spodbujajo navezanost na domovino...

Spomnil bi rad tudi na nekatera prizadevanja in dosežke naše socialistične graditve. V Trbovljah in drugod ste lahko zasledili spet nove stanovanjske zgradbe, nove tovarniške objekte, nove šole, bolnice, ceste itd. To so rezultati naših prizadevanj in teženj za nadaljnje izboljšanje življenjskih pogojev; to so rezultati dela, prizadevanj in marsikdaj tudi odrekanih. Včasih bi kdo želel, da bi bil osebni standard večji; mislim pa, da ste lahko zasledili pomemben korak naprej tudi na tem področju, če ste primerjali stanje pred leti z današnjim

stanjem. Vse to dokazuje našo rast, ki temelji na delovnih uspehih v našem gospodarstvu in na prizadevanjih delovnih kolektivov za večjo proizvodnjo in ima svoj odraz tudi v našem sistemu delavskega in družbenega samoupravljanja.

Doseženi uspehi bodo še večji čez nekaj let in mislim, da jih boste lahko sami najbolje ocenili...

Ob zvokih ansambla »Veseli rudarji«, ob pomenku in kapljici domačega so hitro minevale ure, za mnoge kar prehitro.

Rojaki pa, ki so bili ob koncu avgusta na obisku v Zagorju ob Savi, so se zbrali v turistično-gostinskem centru »Medijske toplice« na Izlakah nad Zagorjem. Zbrane je pozdravil predsednik pododbora Slovenske izse-

ljenske matice France Golob; v imenu zagorske občinske skupščine in družbeno-političnih organizacij pa je izrekel dobrodošlico sekretar občinskega komiteja ZKS inž. Branko Hočevar, ki je ob tej priložnosti izrazil upanje, da

Rojaki med nami

pričakujemo, da bodo rojaki tudi v prihodnje v tako velikem številu obiskovali leto za letom staro domovino. Po zakuski je izvajal na srečanju rojakov v »Medijskih toplicah« kulturni program moški pevski zbor »Loški glas«, za razpoloženje pa je skrbel instrumentalni trio Mirka Prašnikarja.

teh dneh so se spet srečali številni stari znanci. Nad napredkom stare domovine so bili vsi navdušeni. Tako rojakinja iz Francije, ki je zdaj po dolgem času obiskala Zagorje ob Savi, skoro ni mogla prepoznati rojstnega kraja, čeprav so ji sorodniki skušali v pismih vsaj bežno opisati napredek. Na Kleku je pripovedoval rojak iz Zahodne Nemčije, da si vsako leto ogleda Trbovlje, saj je vedno kaj novega. Ti dve izjavi pravzaprav nista le laskavi priznanji vsem nam, ki živimo zdaj v Sloveniji in Jugoslaviji, pač pa sta tudi neizpodbiten dokaz, da se rojaki z nami vred vesele vseh uspehov, ki jih dosegamo.

Vrsta slovenskih izseljenških kolonij bo letos in prihodnje leto praznovala 40-letnico prvih naselbin. Rojakom smo zatrdili, da bomo tedaj, ko bodo prirejali spominske slovesnosti in ko bodo obujali spomine na prve dni daleč od rodnega kraja, v mislih z njimi. Vemo tudi, da bo tedaj marsikatera draga »grča« v zboru

ali posamič povzela slovensko pesem. Njim se bodo pozna naš domači jezik le v pridružil glasovi vnukov in pesmi.

Večina rojakov se je zdaj za leto, nekateri celo več, poslovila od stare domovine. Toda ob krepkem stisku rok in slovesu je bilo slišati: »Prihodnje leto spet nasvidenje!« Tudi mi kličemo vsem našim rojakom na tujem nasvidenje ter obilo zdravja in zadovoljstva ter da bi se še mnogokrat vrnili v domači kraj, se ga spominjali ter se veselili vsega napredka. Nasvidenje!

Tekst in foto: M. LIPOVŠEK

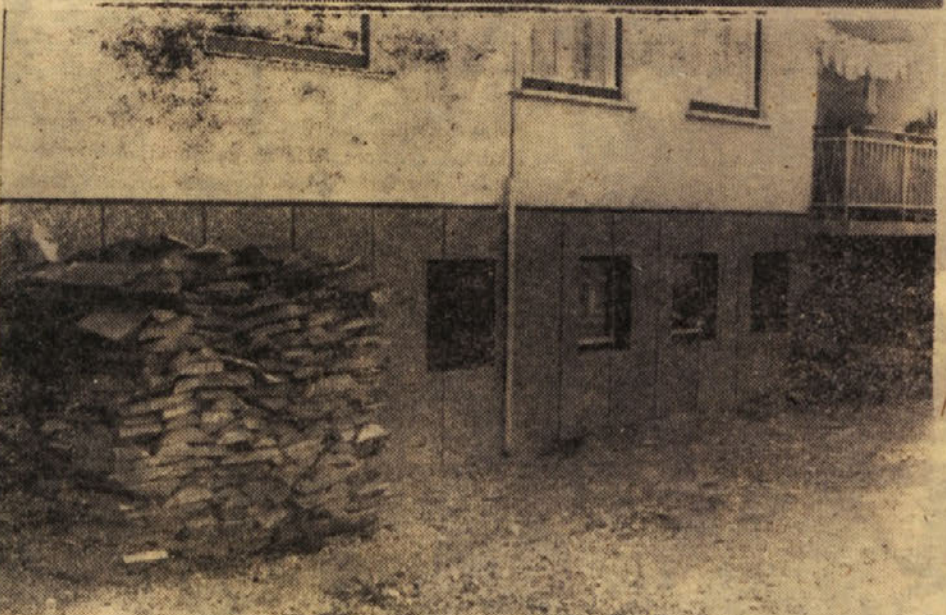
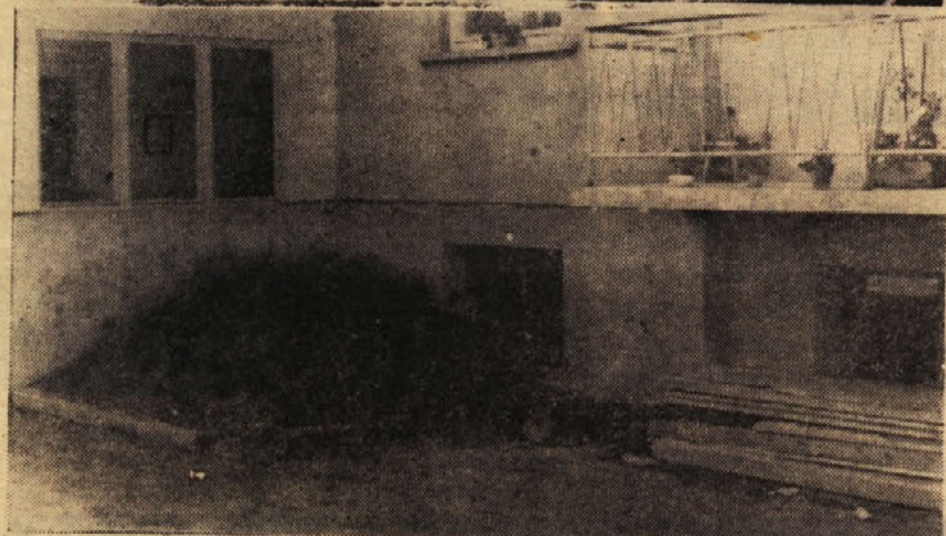

Na Kleku nad Trbovljami je rojake pozdravil Tone Kukovica

DOPISUJTE V
Zasavski tednik!

Kako Zagorjani »skrbijo« za red?

Lani februarja je zagorska občinska skupščina sprejela odlok o varstvu in uporabi komunalnih naprav, higienskih pogojev in zun. izgledu krajev na območju občine Zagorje ob Savi (v Tribuni Zagorjanov so bili z njim seznanjeni tudi vsi občani). Kot vse kaže (naši posnetki so iz Kisovca 96 in Ceste zmage 49) Zagorjani kaj slabo upoštevajo določila. Izgled kraja in varstvo stanovanjskih blokov jim ni mar. V odloku je predvidena kazen za to do 5000 din. Te dni je začel občinski organ, pristojen za komunalne zadeve, ugotavljati, kje kršijo odlok. Kršilce bodo predlagali v kaznovanje.

BO RES ZDRAVSTVENI DOM V HRASTNIKU?

Tovariš urednik!

V vašem tedniku sem menda pred 14 dnevi zasledil, da bomo v Hrastniku menda že letos pričeli z gradnjo novega zdravstvenega doma. To odločitev odgovornih organov v naši občini ne samo jaz, temveč verjetno vsi občani toplo pozdravljamo. Posebno mi domačini najbolj občutimo, da naše ambulante niso urejene tako kot bi želeli mi in pa tudi zdravstveno osebje v hrastiških ambulantah. Moram poudariti, da gre tem zdravstvenim delavcem vsa pohvala za njihovo prizadevano delo, rekel bi, v zelo, zelo težkih pogojih.

E. B., Hrastnik

P. s. uredništvo! Kot ste zasledili v članku, bodo pri vas letos že začeli z gradnjo tega prepotrebne objekta. Vendar je bilo do te odločitve potrebno veliko korakov, posebno glede finančnih sredstev. Bodite brez skrbi, vaš novi zdravstveni dom bo kmalu tudi zgrajen in pa sodoben tako kot je treba.

KDAJ BO OZIMNICA?

Tovariš urednik!

Kot potrošnika me zanima kako je letos s preskrbo ozimnice v Trbovljah. Ali bodo trgovska podjetja kaj kmalu pričela s prodajo krompirja in drugih vrst ozimnice ter kakšne bodo cene?

I. K., Trbovlje

Ker nam je že nekaj potrošnikov poslalo podobna vprašanja pred tedni, smo se v uredništvu dogovorili, da bomo pripravili s trgovskimi podjetji in kmetijskimi zadrugami razgovor o teh vprašanjih. No, in v soboto smo le priredili ta razgovor, vsebino pa lahko preberete v današnji številki našega tednika. Zal bralcem in potrošnikom iz Zagorja in Hrastnika ne moremo posredovati zaenkrat teh podatkov, ker so predstavniki Trgoveškega podjetja, »Povrtnina« iz Zagorja in Splošnega trgovskega podjetja Hrastnik za ta razgovor opravičili izostanek.

ŠE ENKRAT: Neprimeren odnos sprevoznika

Uredništvo »Zasavskega tednika« je na pisanje tovariša Viljema Režuna prejelo naslednji odgovor sprevoznika Rajka Majcena. Odgovor objavljamo v celoti.

Tovariš urednik!

V »Zasavskem tedniku« št. 36 z dne 29. 8. 1963 je Viljem Režun iz Borja 5, p. Zagorje ob Savi napisal članek z naslovom »Neprimeren odnos sprevoznika do potnikov«. Glede na nepravilnost dejstev ne želim razviti polemike, temveč bi rad pojasnil zadevo oziroma neodgovorno pisanje.

Avtor članka navaja med drugim, da se je po vstopu v avtobus vsedel na najbližji sedež pri prednjih vratih. Pri tem želim povedati, da ta sedež sploh ni bil zavarovan in je oviral vstop in izstop potnikov. Nadalje piše tovariš Režun, da sem se hotel z njim prepirati. Mislim pa, da sem ga samo lepo opomnil.

Nadalje v pismu uredništvu lahko zasledimo, da je v avtobusu prepovedano kaditi. Želim povedati to, da so trije potniki, ki uživajo v tem, da prižgo cigareto potem, ko pridem do njih po vozne listke. S tem pa ko sem nekoga, ki ga dolgo poznam, morda nekoliko ostreje opomnil, nisem storil nikakega svojevoličnega početja niti nisem izrekel »osoljenih« kletvic, kot to navaja tovariš Režun.

V nadaljevanju pisma uredništvu lahko tudi beremo, da se je njegov znanec peljal v Zagorje, vozni listek pa je plačal do postaje Borišek in pa, da je bil namenjen v Ljubljano. Če je že želel potovati v Ljubljano, potem bi lahko kupil vozni listek do postaje Grčar. Ni pa res, da je hotel baje ta znanec sam doplačati 20 dinarjev in me ni poklical za doplačilo. Zato sem mu upravičeno zaračunal dvojno ceno, to je 40 dinarjev. Pri tem pa poudarjam, da to niso pravila sprevoznika, temveč podjetja SAP. Povedati želim tudi to, da sem videl posmehovanje, češ ali se bom spomnil za doplačilo ali ne.

Na kraju mojega odgovora bi rad omenil še to, da doslej nisem doživel kritike rudarjev, ki se vozijo na delo in z dela že nekaj let in se mi zdi pisanje tovariša Viljema Režuna pisanje zaradi pisanja in brez čuta odgovornosti in ne dovoljujem, da bi še kdaj navajal neutemeljena dejstva.

Rajko Majcen,
sprevoznik SAP
poslovalnica Zagorje

Kako je z ozimnico?

Uredništvo »Zasavskega tednika« je v soboto zjutraj imelo razgovor s predstavniki trgovskih podjetij in kmetijskih zadrug iz Hrastnika, Trbovelj, Zagorja in Litije o preskrbi posameznih potrošnih središč z ozimnico.

Razgovora so se udeležili: Alojz Peklar, Kmetijska zadruga Dol pri Hrastniku; Anton Mahkovec, direktor Trgovskega podjetja »Prvi junij« Trbovlje; Emil Bovhan, direktor trgovskega podjetja »Vitaminska« Trbovlje; Miha Golobič, Kmetijska zadruga Zagorje ob Savi; Ciril Bervar, Kmetijska zadruga Litija in Jože Rappl, Kmetijska zadruga Gabrovka pri Litiji.

Vabilu za razgovor se niso odzvali predstavniki vseh štirih oddelkov za gospodarstvo pri občinskih skupščinah Hrastnik, Trbovlje, Zagorje in Litija, Kmetijska zadruga Trbovlje in Poslovna enota »Merkator« iz Litije. Predhodno so izostanek opravičili iz Splošnega trgovskega podjetja Hrastnik in »Povrtnine« iz Zagorja.

- Zaradi tako okrnjenega se-
- stava naš razgovor ni do-
- segel tistega namena, ki
- smo ga želeli, razen tega
- pa je ostalo nekaj vpra-
- šanj še povsem nepojas-
- njenih, ker smo imeli na
- razgovoru predstavnike
- štirih kmetijskih zadrug
- in dvoje trgovskih podje-
- tij, od katerih pa »Prvi
- junij« letos ne bo vršil v
- večjem obsegu preskrbe z
- ozimnico.
- Čudni odnosi oddelkov za
- gospodarstvo pri vseh šti-
- rih občinskih skupščinah
- na eni strani do uredni-
- štv, na drugi pa do brač-
- cev našega lista kot tudi
- vseh občanov. Nadaljni
- komentar k temu ni po-
- treben.

Po razgovoru in obvestilih iz Hrastnika in Zagorja kaže, da bodo ta potrošna središča v letošnji jeseni zadostno preskrbljena z vsemi vrstami ozimnice. Večina pogodb je že sklenjenih, kmetijske zadruge v litijski občini pa so tudi pripravljene za prodajo kmetijskih proizvodov v zasavska industrijska središča.

Trg. podjetje »Prvi junij« Trbovlje:
»OZIMNICA — VITAMINSKA«

Direktor Anton Mahkovec je na razgovoru poudaril, da so v »Prvem juniju« sprejeli predlog Sveta za blagovni promet občinske skupščine Trbovlje, da bi trgovsko podjetje s sadjem in zelenjavo »Vitaminska« samo prevzelo preskrbo z ozimnico. Trgovsko podjetje »Prvi junij« se v to ne bo vmešavalo, če bi pa nastopile težave, pa so v tem podjetju pripravljene pomagati »Vitaminski«.

»Vitaminska« Trbovlje:
ZADOSTNE KOLICINE OZIMNICE

Kot je povedal Emil Bovhan, direktor Trgovskega podjetja s sadjem in zelenjavo »Vitaminska«, bo to podjetje lahko v celoti krilo vse

potrebe po vseh vrstah ozimnice.

— Imamo že sklenjene pogodbe za vse vrste krompirja. Tako bomo odkupili okrog 900 ton krompirja, od tega samo boljših sort 350 ton. Cena krompirja se bo sukala za boljše vrste 30 in 35 dinarjev, za ostale, slabše sorte pa med 22 in 25 dinarji.

Od ostalih vrst bomo nakupili še:

100 ton razne paprike, svežega zelja prav tako 100 ton, kislega zelja 60 ton, kisle repe 15 ton in čebule 80 ton. To bomo dobili iz Makedonije in je kvalitetna. Nadalje bomo imeli za prodajo 3 tone česna, 80 ton solate, za katero imamo že zaključene pogodbe v Dalmaciji, 15 ton cvetače, 6 ton pese, 20 ton boljših vrst fižola, 120 ton jabolk, 40 ton namiznega grozdja in 130 ton industrijskega grozdja. Lani smo prodali tega grozdja 90 ton.

Od južnih sadežev bomo imeli za prodajo 40 ton banan, lani smo jih prodali 32 ton, 120 ton pomaranč, 40 ton limon in 10 ton mandarin.

Preko zime bomo vskladiščili med drugim 20 ton korenja, 60 ton jabolk, krompir in drugo.

V kolikor bi imeli urejeno hladilnico, bi bilo skladiščenje boljše.

Krompir bomo pričeli prodajati v večjih količinah s 15. septembrom in sicer po naši ustaljeni navadi, to je vozili ga bomo po naseljih.

KZ Gabrovka pri Litiji:
NORMALNA PROIZVODNJA

V lastni kmetijski proizvodnji bo ta Kmetijska zadruga pridelala preko 100 t krompirja. Od tega imajo zaključeno pogodbo z Zavodom za materialno rezervo 50 ton.

Ostalo bodo skušali prodati drugam. Zainteresirani so, da bi lahko predvsem cvetnik prodali v Zagorje in Trbovlje, posebno zdaj, ko je

z novo cesto čez Sklendrgvec omogočen boljši prevoz. Njihov interes je, da bi prodajali Zasavju.

KZ Litija:
PRODAJALI BI ZA ZASAVJE

Tudi v tej kmetijski zadrugi se zavzemajo, da bi svoje kmetijske proizvode prodajali zasavskim središčem. Trenutno ima na razpolago že nekaj kmetijskih pridelkov, nekaj od njih jih bo kupila trboveljska »Vitaminska«.

KZ Dol pri Hrastniku:
SADJARSKI NASAD

Kmetijska zadruga je šele pred kratkim postala samostojna. Njena dejavnost je predvsem živinoreja. Ureja jo pa nasad sadja na Turju, ki pa bo šele čez leta postal roden.

KZ Zagorje:
TUDI SADJARSTVO

Tudi ta kmetijska zadruga se bolj orientira na sadjarstvo proizvodnjo. Kot je znano ureja večji sadni nasad v Kandrišah.

● Sodeč po izjavah trgovskih podjetij, ki bodo letos preskrbovala zasavska potrošna središča, bo dovolj vseh vrst ozimnice. To so zagotovila, če bo res, bomo še videli.

● Kot kaže, bi morala biti preskrba z ozimnico, predvsem krompirjem in drugimi zadrugami. Le-te zagoljajo v Litiji, ki je pravzaprav obkrožena s kmetijskimi zadrugami. Le to zagotavljajo, da je bila proizvodnja teh pridelkov normalna. In kaj pravijo k temu potrošniki in trgovska podjetja?

● Sodelovanje zasavskih trgovskih podjetij, ki preskrbujejo potrošnike s sadjem, zelenjavo in zdaj v jeseni z ozimnico ter kmetijskimi zadrugami, ki se posredno ali neposredno ukvarjajo s tem, je še nezadostno. Sporna je odkupna cena. — Previsoka za trgovsko pod-

jetje. V zadrugah pravijo, da skušajo zniževati stroške proizvodnje. Povrhu še predrag prevoz s kamioni od Litije do Trbovelj.

● Ko bodo obrodili sadni nasadi kmetijskih zadrug v Gabrovki, Litiji, Zagorju in Dolu pri Hrastniku, bo ob normalni letini več kot dovolj sadja za potrošnike v Zasavju.

● Skladiščenje ozimnice bi bilo ugodnejše v embalaži. Toda to je rak rana naše trgovine. Kdaj se bo to urenilo, še nihče ne ve.

● Trgovci se pritožujejo, da jim »sindikatarji« mešajo štrene po kmetijskih zadrugah z odkupi ozimnice. Tudi sindikati se morajo ukvarjati s trgovino kot trgovci s statuti. P. B.

Glasbena šola Trbovlje ima nove prostore v Delavskem domu

Trboveljska Glasbena šola je bila ustanovljena med drugo vojno kot učni zavod nižje stopnje za vzgojo mladega pevskega glasbenega kadra, ki je pred vojno lahko dobil tako izobrazbo le na šolah v Ljubljani.

V vseh letih obstoja je šola zadovoljivo izvrševala naloge in prispevala svoj delež k vzgoji reproduktivnih glasbenih umetnikov kakor tudi k splošnemu kulturnemu življenju v Trbovljah. V zadnjih nekaj letih je iz objektivnih razlogov delovanje šole nekoliko zaostalo in se je število gojencev tako znižalo, da ni bilo dostojno za Trbovlje, ki jim je splošno priznano, da so neusahljivi vir mladih glasbenih talentov.

Nove potrebe narekujejo tudi nove oblike dela, s katerimi bo mogoče zadovoljiti rast kulturnega življenja v naših družtvih in s katerimi naj bi šola čimveč prispevala k splošni vzgoji našega občana. S tem namenom je na pobudo ustanovitelja šole — Občinske skupščine Trbovlje — in sporazumno z upravo Delavskega doma Glasbena šola Trbovlje zasedla s 1. septembrom nove prostore v Delavskem domu. — Občinska skupščina Trbovlje kot ustanoviteljica šole je namreč težila, da kar najbolj izkoristi prostore Delavskega doma in ustvari kar najneposrednejši stik šole s terenom, zlasti pa še s sekcijami najmočnejšega delavsko prosvetnega društva v Trbovljah — s Svobodo-Center. Zraven tega pa bo omogočen večji obisk gojencem iz spodnjega dela Trbovelj, za katere so bili dosedanjí prostori Glasbene šole precej oddaljeni.

Trboveljska Glasbena šola ima namen, da v primeru potreb, želja in ugodnih pogojev odpre nekatere razrede tudi v zgornjem ali spodnjem delu Trbovelj, prav tako pa tudi v okoliških krajih, kot npr. na Dobovcu, Kleku itd. O tem bo mogoče do ločneje pisati potem, ko bo končano vpisovanje v Glasbeno šolo, ki se je začelo 1. septembra in bo zaključeno 7. septembra. Z rednim delom pa bodo v Glasbeni šoli v Trbovljah začeli v ponedeljek, 8. septembra.

Vodstvo Glasbene šole Trbovlje je prevzel z novim šolskim letom priznani trboveljski glasbeni strokovnjak, prof. Miha Gunzek, ki bo z učiteljskim kadrom in ob pomoči ustanovitelja šole storil prav gotovo vse, da bo delo šole v korist komunne in njenih občanov. — J. S.

Prostor, kjer bo stal nov objekt Tovarne dokumentnega in kartnega papirja Radeče — pred začetkom gradbenih del

Ob 8. septembru - krajevnem prazniku Radeč

čestitajo vsem občanom Radeč, vsem delovnim in družbeno-političnim organizacijam ter društvom, želeč še nadaljnjih delovnih uspehov:

OBČINSKA SKUPŠČINA LAŠKO

z vsemi družbeno-političnimi organizacijami,

OBČINSKA SKUPŠČINA HRASTNIK

z vsemi družbeno-političnimi organizacijami,

TOVARNA DOKUMENTNEGA IN KARTNEGA PAPIRJA RADEČE,

»PETA« RADEČE,

KMETIJSKA ZADRUGA LAŠKO,

MESTNA KLAVNICA IN
PREKAJEVALNICA RADEČE,

OBRTNO PODJETJE »OBNOVA«
RADEČE,

STANOVANJSKA SKUPNOST
RADEČE,

SPLOŠNO TRGOVSKO PODJETJE
RADEČE,

CEMENTARNA TRBOVLJE
z obratom ZIDANI MOST,

PIVOVARNA LAŠKO,

»VOLNA« LAŠKO,

TRGOVSKO PODJETJE »IZBIRA«
LAŠKO.

Radi bi ...

Vsak kraj si želi, da bi zgradili to in ono, popravili eno in drugo. Želja je toliko, denarja zanje pa bolj malo. Toda počasi, s preudarnostjo, vse pride na vrsto. Povprašali smo v Radečah prejšnje dni, kaj bi radi oziroma, kaj še potrebujejo pri njih. Pogledali so proti šoli, mostu, postaji, sem in tja. Veliko še manjka.

Nova osemletka. Mislili smo, da bo gotova do praznika. Pa saj vidite. Za nekaj časa se bo delo še zavleklo. Sicer pa bo kmalu bolje.

Toda kaj bi poskakovali kar po sredi tega mesteca.

Radi bi, pravijo Radečani, da bi končno enkrat prišli tudi do nove železniške postaje. Leta in leta tarnamo, kot smo za novo šolo, pa iz tega ni nič. Zdaj, ko je poletje, je še v redu, kaj pa, ko bo dež in sneg? Bo radeška železniška postaja (bolje koliba) res kaj kmalu prišla na dnevni red?

Radeški most je kot šola, pa železniška postaja, iz leta v leto klical po obnovi. Zdaj, če vas pot zanese v Radeče, lahko z zadovoljstvom kot sami Radečani ugotovite, da most dobiva novo barvno prevleko in trdnjša tla za vozila in pešce.

Radečani pa se hudojejo nad cestami. Radeško bo treba ponovno prevleči z novo emulzijo, drugače bodo spet luknje in stara pésem. Vozniki vseh vrst motornih vozil pa zares upravičeno tožijo nad cesto Zidani most — Radeče, ki je v samih luknjah. Kdaj bo ta cesta urejena, nihče ne ve. Turisti z valutami in avtomobili pa raje vozijo po lepih cestah, pa čeprav vsepovsod tam ni preveč lepo.

Le nekaj bežnih želja, ki pa bi Radečanom, če bi se vse uresničile, dobro dele. Toda za vse to bo potrebno še nekaj časa in denarja, čestokrat pa tudi razumevanja.

Radeški razgovor

Po kosilu je dobro leči, malo podremati, da si človek nabere novih moči, posebno pri 85 letih, kot jih ima znani Radečan Stefan KOREN.

Tisti dan, ko sem ga obiskal, ni bilo mogoče zaspiti. Neprijetno je trkati na duri spomina pri starejših ljudeh, ki se vselej rahlo vznemirjajo ob spominih.

— Od kje ste, in kdaj ste prišli v Radeče?

— Rojen sem bil v Dobravi na Hrvaškem. V Radeče sem prišel leta 1901. Naslednje leto sem odprl obrtno frizersko delavnico, ki jo imam še danes. V tem času sem izučil 16 vajencev.

— V katerem društvu ste se tisti čas aktivno udeleževali?

— Omenim naj, da sem bil tudi podporni član takratnega telovadnega društva v Radečah, leta 1903 sem postal aktivni član

— Od takrat pa do danes ni velike razlike, kar je žalostna ugotovitev. Imeli smo Papirnico, Cementarno v Zidanem mostu in tovarno usnja ter tovarno olja. Ker takratne razmere niso dovoljevale razširitve tovarne usnja, se je ta po prvi svetovni vojni ukinila. Tovarna olja v Zidanem mostu pa je leta 1912 pogorela. Naj še omenim, da takrat obrt ni bila dobro razvita.

— Vaše mnenje o izgledu Radeč nekoč in danes?

— Radeče so prijetno mesto in imajo vse izglede za razširitev turizma in industrije.

Izgled Radeč se je spreminil predvsem po osvoboditvi. Zgrajenih je bilo precej stanovanjskih hiš, urejeno je bilo cestišče, razsvetljava in vodovod. Radeče postajajo prijetno mesto.

— Kaj se vam je najbolj vtisnilo v spomin?

— Ne rad, toda velikokrat pomislim na dobo okupacije in na izseljevanje iz domačega kraja. Okupator je izselil skoraj vse prebivalce Radeč. Njihovi domovi pa so bili zapuščeni in imetje ukradeno. Prav grenak pa je spomin na sinova. Eden je padel na Kozari, drugega pa so Nemci ustrelili na Savskem mostu.

Razgovor je za trenutek zamrl.

— Da, je nadaljeval tovariš Koren, svoboda pa je bila za mene najlepše doživetje. Zdi se mi, da sem znova zaživel. Vključil sem se spet v gasilsko društvo in pomagal pri gradnji novega doma. Čestokrat grem tudi na športna tekmovanja, saj se še vedno počutim mladega, le zdravje mi ne dopušča, da bi se v športu še aktivno dejstvoval.

Nedvomno, življenjska pot Radečana Stefana Korena je bila zanimiva: 61 let aktiven obrtnik, 60 let aktiven gasilec, povrh vsega pa izredno dober spomin.

— Imate kakšne posebne želje?

— Seveda! Da bi bil zdrav in da bi lahko še mnogokrat oblekel gasilsko uniformo. In pa! Vsem Radečanom najto-pleje čestitam h krajov-nemu prazniku.

J. Sumrak

gasilskega društva. V tem društvu sem aktiven še danes in sodelujem na vseh gasilskih slovesnostih. Pa tudi drugače mi je gasilstvo najbolj pri srcu.

Ob pogledu na skrbno negovano gasilsko uniformo, ki jo krasijo številna odlikovanja, sem pomislil, da mu to društvo zares največ pomeni.

— Prav rad sem imel tudi šah, ki je po mojem igra znanja in umetnosti, saj je šah nekakšna miniaturna življenja. Takrat smo ustanovili tudi šahovski klub, kjer sem bil dolga leta njegov član.

— Kdaj je Radeče postalo mesto?

— Še pred prvo svetovno vojno.

— Kakšna je bila takrat industrija?

NOGOMET

Slovenska conska liga

Rudar : Celje 3:0 (1:0)

TRBOVLJE — V nedeljski prvenstveni nogometni tekmi je Rudar na domačem igrišču premagal enajstoricu Celja s 3:0 (1:0).

Rudar: Bantan, Potokar, Lukančič, Bostič, Sorl, Breznikar, Mak, Irt, Knaus, Zibert, Halilagić.

Celje: Bencik, Hohnjec, Ferme, Mihelin, Jošt, Letnar, Adjić, Devčić, Reveršek, Travnar, Florjanc.

Sodil je dobro Radonjić iz Ljubljane.

Strelci: v 22. in 77. Irt in v 87. minuti Zibert.

Nedeljska prvenstvena tekma je rahlo razočarala ljubitelje nogometa v Trbovljah, kajti Rudar ni zaigral najbolje. Gostje so bili v začetku tekme hitrejši, Rudar pa se ni znašel takoj na svojem igrišču. Le obrambi gre zahvala, da v tem delu igre domačini niso prejeli gola. Rudar je imel v prvem polčasu nekaj lepih priložnosti za doseg gola, vendar je napadalce spremljala smola. Tako je Bostič že v začetnih minutah poslal pravo bombo mimo vrat. Rudarjevci so se nekako po 10. minutah igre otresli pritiska gostov in Irt je v 22. minuti prvokrat zatresel mrežo gostov. V 32. minuti je sodnik poslal v stlačnico Mihelina iz Celja in Breznikarja.

V drugem polčasu so gostje ponovno prevzeli pobudo,

pri čemer se je poznalo, da ni na igrišču Breznikarja. V obrambi sta se zlasti odlikovala poštvalni Potokar in pa vratar Bantan, ki je bil vedno na mestu in nekajkrat s svojimi intervencijami obranil mrežo nedotaknjeno. V 77. minuti se je ponovno znašel Irt in dosegel že drugi gol za domačine, v 87. minuti pa je Zibert postavil končni rezultat.

V nedeljo igra Rudar z Olimpom v Celju.

V predtekmi so mladinci Celja premagali Rudarja z 2:1.

LJUBLJANSKA NOG. PODZVEZA

Bratstvo : Proletarec 5:3 (3:0)

(m) **HRASTNIK** — V derbiju ljubljanske nogometne podzveze je v nedeljo Bratstvo na domačem igrišču premagalo Proletarca iz Zagorja s 5:3. Sodil je dobro Ašič iz Ljubljane.

Začetek tekme je obetal, da bosta obe enajstoriči enakovredni. Ze v 10. minuti prvega polčasa pa je domačin Ocepke močno streljal, vendar je vratar gostov z nogo odbil žogo v kot. V 20. min. so domačini po zaslugi slabega vratarja gostov povedli. Jager je streljal s kakih 20 m, vratar Proletarca pa je žogo med nogami spustil v mrežo. V isti minuti je Ocepke na predložek Stopin-

ška povihal na 2:0. V 38. minuti je po lepi akciji napada Stopinšek postavil končni rezultat prvega dela igre 3:0.

V drugem polčasu so gostje zaigrali učinkoviteje in tudi nevarno napadali. Tako je Kordež v 49. minuti zmanjšal rezultat na 3:1. Zatem je Prašnikar ponovno povihal na 4:1, Kordež pa zmanjšal na 4:2 in 4:3. V 87. minuti je Stopinšek dosegel končni rezultat 5:3 v korist domačih.

Prvi start obeh enajstoric v ljubljanski nogometni podzvezi je bil uspešen za Bratstvo. Igra je bila sicer fair, vendar ne najlepša. V obeh enajstoricah sta bila najslabša vratarja, ki sta bila nesigurna in sta v pretežni meri kriva za prejete gole.

V predtekmi so mladinci Bratstva visoko porazili sovrstnike iz Zagorja, in sicer z 11:1.

Svoboda (K) : Rudar (H) 1:3 (0:2)

(č) **KISOVEC** — V prvem kolu jesenskega dela ljubljanske nogometne podzveze je moštvo Svobode sprejelo v goste Rudarja iz Hrastnika. Tekma se je končala z zasluženim zmago gostov s 3:1. Gledalcev je bilo okrog 300, sodil pa je dobro Repina iz Ljubljane.

Nedeljsko srečanje obeh enajstoric je bilo tipično prvenstveno, na momente preostro, pri čemer so prednjačili domačini. Gostje iz Hrastnika so bili tehnično boljše moštvo in so povsem zasluženje osvojili dve točki.

V nedeljo gostuje Svoboda iz Kisovca v Kočevju.

V predtekmi so mladinci Svobode premagali Rudarja iz Hrastnika s 3:1.

Litija : Bela Krajina 4:3 (0:1)

(č) **LITJA** — Moštvo Litije se je v prvem kolu srečalo z borbeno enajstoricu Bele krajine in jo premagalo s tesnim rezultatom 4:3. Pred 250 gledalci je dobro sodil. Lebeničnik iz Zagorja. Prvi nasprotnik Litijanov je bil novinec v tej ligi Bela krajina iz Crnomlja. Sam rezultat pove, da je bila tekma napeta in borbeno, napadalci pa so dosegli kar sedem golov. Crnomeljčani so bili sicer borbeni, vendar ne disciplinirani.

Prvi del igre se je končal v premoči gostov, ki so odšli na odmor z golom prednosti. V drugem polčasu pa je Litija zaigrala boljše in učinkoviteje, tako da je bil rezultat v 66. minuti že 3:1 v korist domačinov. Zatem so igralci Litije popustili in gostje so zniževali razliko. Po prikazani igri obeh moštev je rezultat realen.

V nedeljo bo Litija gostovala v Tacnu, kjer se bo pomerila s Savo.

Mladinci — Litija : Bela krajina 3:0 p.f.

Pionirji — Svoboda (K) : Proletarec 4:1

Rudar II : 1:5

Rudar : Proletarec 4:1

TRBOVLJE — Med tednom sta se v prijateljskem srečanju pomerili enajstoriči Rudarja in ekipa old boys Proletarca iz Zagorja. Zmagala so Rudarjevci. Teren je bil zelo težak za igro.

PLAVANJE

Pionirsko državno prvenstvo

KOPER — Minuli teden je bilo v novem plavalnem bazenu v Kopru letošnje državno prvenstvo v plavanju za pionirje in pionirke. Tega tekmovanja se je udeležilo tudi nekaj plavalč trboveljskega Rudarja. Lučka Vodišek in Silva Kostanješek sta dosegli na tem prvenstvu nekaj naslovov in lepe rezultate.

V disciplini 100 m crawl je osvojila prvo mesto plavalka Rudarja Lučka Vodišek, ki je preplavala to progo v zelo dobrem času 1:14,4. Druga je bila prav tako plavalka Rudarja Silva Kostanješek s časom 1:17,3.

V disciplini 200 m sta si priborili prvo in drugo mesto Vodiškova in Kostanješkova s časom 3:07,2 oziroma 3:13,9.

Disciplina 400 m prosto je pripadala trboveljskima plavalkama. Prva je bila Lučka Vodišek s časom 5:50,1, druga pa Silva Kostanješek s časom 5:56,5.

V disciplini 100 m sta Vodiškova in Kostanješkova le zamenjali mesti. Silva je preplavala to progo v času 1:28,5, Lučka pa 1:31,3.

Obe plavalki sta precej pripomogli, da je slovenska ekipa prepričljivo zmagala na tem prvenstvu. Lučka Vodišek pa je bila proglašena za najboljšo plavalko tega prvenstva in je prejela v dar lep pokal.

KOŠARKA

Prijateljsko srečanje Litija : Svoboda (K). 82:65

(č) **LITJA** — Košarkarji Litije so na domačem igrišču premagali goste iz Kisovca z 82:65. Ker na igrišču ni bilo sodnikov, sta se obe ekipi namesto v prvenstveni srečali v prijateljski tekmi.

ROKOMET

Start v slovenski ligi

TRBOVLJE — Prihodnjo nedeljo bodo prva srečanja za točke tudi v slovenski rokometni ligi, ki jo letos sestavlja deset moštev. Med njimi bo tudi trboveljski Rudar. Start Trboveljčanov pričakujemo z velikim zanimanjem.

Zanimivosti

Pozabljeni Švedi

Po podatkih švedskih letalskih agencij so njihovi potniki letos dosegli rekord v raztresenosti:

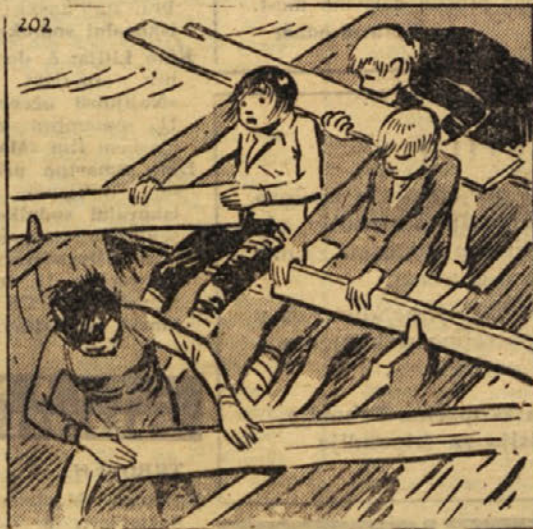
- do 1. avgusta so v letalih švedskih letalskih družb pozabili nič manj kot 20.007 dežnikov, klobukov
- in fotografskih aparatov.

Ker doslej noben potnik ni zahteval pozabljenih stvari, so pozabljene stvari pred kratkim prodali na dražbi in dobili zanje več kot deset tisoč švedskih kron.

črni bratje

201. »Zdaj je resnično konec naše pustolovščine,« je obupaval Augusto. Zdelo se je, da je Giorgio še bolj obupan: »Ujeli nas bodo.« — »Pogum!« jih je bodril Dante. »Voda bo še nekaj časa nosila čoln proč od brega in če ne bodo streljali, jim bomo lahko ušli.« Toda že je bilo slišati orožnika: »Stooooj, sicer streljam!« In res je pripravil puško na strel. »Pogum in pazite, skrijte se!« je poveljeval Dante. Legli so na dno čolna. Svinčenke so jim žvižgale čez glave. Nenadoma pa je streljanje prenehalo in ko so dečki previdno pokukali čez rob čolna, so videli, da njihovi preganjanci tečejo nazaj v pristanišče. »S čolnom bodo šli za nami,« je ugotovil Augusto. »Potem pač ni pomoči,« je dopolnil Giorgio. »Kaj zdaj stokate, raje mi pomagajte!« je prekinil njuno tarnanje Dante in se ukvarjal z nekimi deskami.

202. Našel jih je, ko se je skril na dno čolna in k sreči so bile deske tako tanke, da so šle v zareze za vesla. Dante je kar vriskal: »Hura, zdaj pa bomo videli, kdo nas bo dohitel! Pijunite v roke, fantje, in veslajte!« Ni jim šlo preveč od rok, ker veslanja niso bili vajeni. Preganjanci pa so že sedeli v drugem čolnu in ker so imeli prava vesla, so se beguncem hitro približevali. »Stoj — ali streljam!« je kričal orožnik. Dante je neumorno veslal in poveljeval: »Ena... ena.« Dečki so napeli vse svoje moči in Dante je priganjal: »Hitreje — ena... ena... Poglejte, spušča se megla, še malo, pa jo bomo dosegli, tam je že gosta, ušli bomo! Ena... ena...« Tudi človek z brazgotino je zagledal megleni zid, ki se je približeval, zato je zaklical: »Stojte, barabe, sicer vas vse postrelimo!«

OBVESTILA

OBVESTILO NAROČNIKOM!

- Vse naročnike »Zasav-
skega tednika« obve-
ščamo, da bodo začeli
pismonoše s pobira-
njem naročnine za
»Zasavski tednik« za
drugo letošnje pollet-
je v začetku oktobra.
● Naročnikom iz tistih
pošt, kjer pismonoše
ne pobirajo naročni-
no, pa bomo v list
priložili položnico za
plačilo naročnine.

Uprava ZT

Člane NK Rudar obveščamo,
da lahko poravnajo člana-
rino za leto 1963 pri tov.
Miru Zavolovšku, urarju v
Trbovljah.

Uprava NK Rudar

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE ZAGORJE OB SAVI

sprejme

- normirca — potrebna lesno industrijska delo-
vodska šola ozir. visoka kvalifikacija z ustrezno
prakso;
 - administrativno moč za pripravo dela — admi-
nistrativna šola ali potrebna praksa;
 - kvalificirane mizarje — z odsluženim vojaškim
rokom in
 - nekvalificirane delavce — za priučitev v obratu
pohištva v starosti od 15 do 18 let, oziroma z
urejeno vojaščino.
- Pismene ponudbe pošljite na upravo podjetja.
Razpis velja do zasedbe prostih delovnih mest.

Upravni odbor

OBVESTILO

Vse štipendiste, ki prejema iz naslova
Občinske skupščine Trbovlje štipendijo, ob-
veščamo, da bodo štipendije nakazane za me-
sec september v mesecu oktobru.

Vljudno naprošamo naše štipendiste, da v
tem času predložijo potrebno dokumentaci-
jo in frekventacijska potrdila.

Občinska skupščina Trbovlje,
Komisija za štipendije

ZAHVALA

Ob težki in prerani izgubi dragega očeta
in starega očeta

IVANA HOMSKA

izrekamo zahvalo vsem, ki so sočustvovali
z nami in ga spemili na njegovi zadnji poti.
Zahvaljujemo se tudi vsem darovalcem ven-
cev in cvetja.

Zalujoči: sin Ivan, hčerka Karla
z družino in ostalo sorodstvo

Mali oglasi

Našel sem sod — nad Cahu-
nom. — Dobi se pri Albinu
Ceroški, Trbovlje, Novi
dom 31.

Prodajam čevljarski šivalni
stroj in dve peči na pre-
mog. — Ivan Perme, Tr-
bovlje, Opekarna 10.

ZAHVALE

Ob težki in prerani izgubi
našega dragega moža, oče-
ta, dedka, brata in strica
KARLA CERKA
izrekamo zahvalo vsem, ki
so sočustvovali z nami, ga
spemili na njegovi zadnji
poti in prekrili njegov pre-
rani grob s cvetjem. Iskren-
na zahvala dr. Komorov-
skyju in dr. Drnovšku ter
vsem darovalcem vencev.

Zalujoča žena
in hčerka z družino

Primariju dr. Krasniku, dr.
Krasnikovi in dr. Kerstei-
nu se za obe uspešni ope-
raciji najlepše zahvalju-
jem. Enako medicinskemu,
bolniškemu in strežnemu
osebju za nego in skrb.

Dragica Preskar

FILM

Kino Delavski dom v Trbov-
ljah: 5. septembra amer.
film »V svetu komedije«;
6. do 9. septembra italijan-
ski barvni CS film »Ugra-
bitev Sabine«; 10. do 12.
septembra špan. barv. film
»Mati poslušaj moje pe-
seme«.

Kino Svoboda — Trbovlje II:
7. do 9. septembra angleški
film »Tigrov zaliv«; 10. do
11. septembra amer. barv.
CS film — samo ob 17. uri
»V 80 dneh okoli sveta«.

Kino Svoboda — Zasavje v
Trbovljah: 7. do 9. septem-
bra amer. barv. cin. film
»Sin rdečega gusarja«; 14.
in 15. septembra slovenski
film »Vesela«; predstave
v soboto ob 17. in 19.15, v
nedeljo ob 15. in 19.15.

Kino »Svobode II« v Hrast-
niku: 5. septembra ameri-
ški barv. VV film »Gusar«;
7. do 9. septembra amer.
film »Tajni partner«; 11. in
12. septembra švedski film
»Divje jagode«.

Kino Delavski dom Zagorje:
5. septembra italijanski
barvni film »Zvezde noči«;
7. do 9. septembra angleški
barvni film »Doktor in lju-
bez«; 11. in 12. septem-
bra italijanski film »Pre-
iskovalni sodnik«.

Kino Litija: 6. do 8. septem-
bra ameriški VV film
»Najljubši učenec«; 10. in
11. septembra zah. nemški
glasbeni film »Marina«.

Kino Smartno pri Litiji: 5.
sept. italijanski film »Pre-
iskovalni sodnik«; 7. in 8.
septembra ameriški barvni
film »Dogodivščine Toma
Sawyerja«; 11. in 12. sept.
jugoslovanski CS film »So-
lunski atentator«.

GIBANJE PREIVALSTVA

TRBOVLJE

Rojstva: Marjana Renko,
Suštarjeva 8 — deklico;
Franciška Crikvenčič, Hrast-
nik 409 — dečka; Martina
Drobnik, Krnice 23 — de-
čka; Marija Benko, Čemše-
nik 21 — dečka; Marija Od-
— dve deklici (dvojčki);
lazez, Zagorje, Kidričeva 21
Ana Spajzer, Neža 19 —
dečka; Hedvika Kmetič,
Hrastnik 74 — dečka.

Poroke: Savorin Sušnik, učitelj,
Ulica talcev 24 in Leopoldina
Klarer, učiteljica, Ulica talcev 22;
Alojz Klančar, klepar, Trg svobode 24
in Hermina Grebenc, del.,
Suštarjeva 5; Franc Dolar,
rudar, Suštarjeva 41 in

Angela Hribovšek, delavka,
Knezdol 12; Rajko Rajšek,
mizar, Klek 29 in Bernardina
Forté, gospodinjska
pomočnica, Klek 26.

Smrti: Elizabeta Gorjup,
upokojenka, Trg Svobode
21 — stara 76 let; Julijana
Gorišek, roj. Tome, gosp.,
Dobrna 20 — stara 52 let;
Janez Homšek, Zagorje,
Gasilska 3 — star 68 let;
Stanislav Štrumelj, indu-
strijski nadzornik, Kolo-
dvorska 17 — star 55 let;
Dominik Mestnik, upok.,
Hohkrautova 16 — star 69
let.

ZAGORJE

Rojstev na domu ni bilo!
Poroke: Jože Korleale, ru-
dar, Kisovec 44 in Marija
Grošelj, šivilja, Kisovec 44;
Andrej Radej, rudar, Pod-
vine 8 in Leopolda Jurca,
pletilja, Podvine 8; Franc
Pirković, nam., Zupančiče-
va 19 in Marija Vozelj, učiteljica,
Mlinše 3; Franc
Strnišnik, rudar, Zaplanina
12 pri Domžalah in Marija
Drnovšek, del., Znojile 15.
Smrti: Alojzija Javoršek, Iz-
lake 74 — stara 63 let; Jo-
že Savelj, Levstikova 6 —
star 64 let.

BREŽICE

Rojstva: Mar. Olovec, Zden-
ci 48 — dečka; Ljuba Kr-
stenič, Laduč — dečka;
Amalija Cizel, Pavlova vas
27 — dečka; Ljudmila Pav-
letič, Izola, Industrijska 3
— dečka; Franciška Ger-
šak, Zupcevec 38 — dečka;
Marija Zarn, Vrhulje 6 —
deklico; Anica Bajc, Mali
Podlog 2 — dečka; Anica
Hršak, Brežice, Gubčeva 21
— dečka; Amalija Volčan-
šek, Raka 5 — dečka; Vje-
koslava Zrnc, Ledine 21 —
dečka (mrtvorojenega).
Porok in smrti ni bilo!

LITIJA

Rojstev ni bilo!
Poroke: Franc Planinšek, de-
lavec, Boltija 2 in Ivana
Bastič, delavka, Konj 3;
Ivan Poglajen, del., Selšek
4 in Marija Dolšek, del.,
Zgor. Jablanica 12.

SPORED RTV

CETRTEK, 5. septembra

8.40 Pojeta Vice Vukov in
Marjana Deržaj; 9.10 Vese-
le počitnice; 9.35 Popevke
in Ritmi Latinske Amerike;
10.15 Cetrtekov dopoldanski
operi spored; 12.25 Doma-
či napevi za prijetno opol-
dne; 13.30 Od tod in on-
dod; 14.05 Priljubljeni ope-
ri dvospevi; 14.35 Naši po-
slušalci čestitajo in po-
zdravljajo; 15.15 Zabavna
glasba; 17.05 Iz del Ludwi-
ga van Beethovna; 17.35
Zabavne melodije; 20.00
Skupni program JRT.

PETEK, 6. septembra

8.05 Iz starejše slovenske
glasbe; 8.30 Igrajo veliki
zabavni orkestri; 9.25 Pet-
kov dopoldanski simfonič-
ni koncert; 10.15 Od popev-
ke do popevke; 10.35 Naš
podlistek; 12.25 Domači na-
pevi za prijetno opoldne;

12.45 KZRTV Ljubljana po-
je pesmi raznih narodov;
14.05 Lepe melodije; 15.20
Zabavna glasba; 17.04 Dra-
gulji iz oper; 18.10 Zabav-
na ruleta; 19.05 Glasbene
razglednice; 20.00 Zabavni
orkester RTV Ljubljana.

SOBOTA, 7. septembra

8.35 Dvajset minut ob glas-
benem avtomatu; 9.22 Go-
dalni kvartet; 10.15 Pojo
zabavni zbori; 12.25 Domači
napevi za prijetno opoldne;
13.30 Vrtiljak zabavnih me-
lodij; 14.35 Naši poslušalci
čestitajo in pozdravljajo;
15.15 Zabavna glasba; 17.50
Z lokom po strunah; 20.00
Po domače...; 20.20 F.
Durbridge: Primer za Pau-
la Temple — 5; 22.15 Od-
daja za naše izseljence.

NEDELJA, 8. septembra

8.00 Mladinska radijska
igra; 9.05 in 12.05 Naši po-
slušalci čestitajo in po-
zdravljajo; 10.00 Še pomni-
te, tovariši...; 10.30 Pisano
nedeljsko glasbeno dopol-
dne; 11.50 Glasbena med-
igra; 14.15 Operne melodi-
je; 15.15 Zabavna glasba;
19.05 Glasbene razglednice;
20.00 »Pod lipco zeleno...«;
21.00 Popotovanje velikih
skladateljev.

PONEDELJEK, 9. septembra

8.05 Sončni vzhod (skladbe
slovenskih in ruskih avtor-
jev); 8.55 Za mlade rado-
vedneže; 9.25 Ponedeljko-
vo dopoldne ob narodni
pesmi; 10.15 Klavirske
skladbe; 10.35 Naš podli-
stek; 12.25 Domači napevi;
13.30 Glasbeni koktajl; 14.35
Naši poslušalci čestitajo in
pozdravljajo; 15.15 Zabavna
glasba; 18.10 Zabavna rule-
ta; 20.00 Veliki zabavni or-
kestri tega tedna.

TOREK, 10. septembra

8.35 Lepe melodije; 9.25
Mojstri simfonije; 10.15
Operne melodije; 12.25
Domači napevi; 13.30 Vrtil-
jak priljubljenih melodij;
14.35 Venec Smetanovih
českkih plesov za klavir;
15.15 Zabavna glasba; 18.10
Planinska oddaja — Odme-
vi z gora...; 20.00 Skupni
program JRT — studio
Ljubljana; 20.00 Radijska
igra: Brankin dnevnik.

Nesreče

TRBOVLJE — V ponedel-
jek, 26. avgusta, sta na cesti
III. reda v Savinjski dolini,
ob 17.45 pri lovski koči trčila
osebni avtomobil LJ 191-12,
ki ga je vozil Aljoša Božič in
motorist Roman Kralj na
motornem kolesu LJ 14-659.
Oba voznika sta vozila po
sredini cestišča in zaradi ne-
pazljivosti trčila. Motorist
je bil pri padcu laže ranjen.
LITIJA — Na cesti II. reda
v vasi Vernik pri Litiji je v
torek ob 18. uri iz neznan-
ga vzroka zaspal motorist
Jakob Obreza. Pri padcu se
je laže ranil in so ga odpe-
ljali v ljubljansko bolniš-
nico.

Vsi so pogledali v isto smer. Končno je bila maska odstranjena. Vplj je Ger, za njim je stal Džon Kobs. Ko so gangsterji začeli spravljati orožje, je Ava stirmela v Rocka Gerija. Bila je presenečena in razočarana. Torej so bile njene prejšnje ugotovitve pravilne! To je ta človek, glavni vodja teh gangsterjev in oče njene dobre prijateljice. Prevzela jo je jeza. Dojela je, da so ti ljudje njegovi sužnji in naenkrat se ji je pokazalo vse, kar je bilo še nejasnega.

Kdo ve, koliko časa bi tako stala in stirmela vanj in koliko časa bi gangsterji stali tam, presenečeni in jezni, ker niso smeli streljati. Trenutna situacija ni Toma presenetila. Ni niti vzdignil glave, da bi ugotovil, kdo vpije. Sem je prišel s čisto drugim namenom.

Kot star in izkušen letalec-lovca je moral med vojno v zraku sprejeti odločitev v desetinki sekunde. Videl je, da nima odprte poti naprej. Edini izhod so bila odprta vrata za njegovim hrbtom.

Če bo šel naprej, ona pa za njim, in če se malo skloni, sploh ne bodo smeli uporabiti orožja. Doumel je, da je njihov namen, da ju vlovijo živa, če ne njega, pa vsaj Avo.

Gangsterji so kot avtomati izpolnjevali naloge šefa. V trenutku sta z Avo skočila v hodnik. Vse je kazalo, da Tom ve kakšen hodnik je to in kam vodi. Čeprav je bilo Avo strah, mu je morala slediti, saj se je število gangsterjev kmalu povečalo, vsako zavlačenje pri begu pa bi pomenilo gotovo smrt. Izgledalo je sicer, da so prišli iz gole radovednosti, ker niso vedeli kaj se dogaja in kaj naj store, čeprav so imeli

28 Veliko pričakovanje

pri sebi orožje. Tom je tekel naprej, Ava mu je sledila, skoraj letela sta, mimo vseh mogočih vrat na levi in desni.

Tom je vedel, kam pelje Avo. V prvem trenutku je celo menil, da je navada, da so vrata odprta oziroma nezaklenjena, pozneje pa se mu je dozdevalo, da je moral imeti pri vsej tej stvari srečo.

Zdaj je tudi doumel, da je bilo zanj koristno, da se je odpravil na pot z letalom, in ne z osebnim avtomobilom, kakor je sprva sicer sklenil. Z letalom je lahko preletel kraj in videl marsikaj. Tako je nekega jutra zapazil na mirni in kristalno čisti gladini jezera čudno sled, ki je peljala od vile ob jezeru do majhnega otočka na sredi jezera. Najprej je menil, da je to večji podvodni kabel, ko pa se je spustil nižje, je lahko ugotovil, da to ne more biti podvodni kabel, pač pa podvodni hodnik.

Otoček je predstavljal pravzaprav le kup kamena. Očitno je bilo, da je moral biti otok igra narave, verjetno pa je bil celo vulkanskega izvora. Dolgo časa se zanj nihče ni zanimal. Prav zaradi tega je imel ta otok na jezeru Ontario na meji med Združenimi državami Amerike in Kanado, velik pomen za Rocka Gerija.

Ko si je zgradil hotel na zemljišču, katerega ni kupil niti plačal centa davka, zgradil hotel in okolico, v hotelu pa nredil igralnico, je ugotovil, da je to mesto kot nalašč za tihotapstvo. Za gradnjo hotela si je poiskal družabnike, za nov »posel« pa se je odločil sam, čeprav je to področje redno nadzirala policija. Ker pa je igralnica v redu plačevala vse davke, ji nikoli ni mogel nihče »do živga«.

Podvodni hodnik je služil za neopazne in varne prehode preko meje in prav na tem področju se je dogodilo marsikaj. Skozi ta prehod je Rock Geri dobival morfilj. To delo je imel organizirano tako, da se mu ni bilo treba bati, da bi ga zalotili.

Injekcije in droge niso prodajali samo v Združenih državah Amerike. Če bi policija iz kake druge države začela raziskovati od kod mamila, bi jih etikete na njih pripeljale v »lepo ulico«. Etikete bi lahko izdelal vsakdo, newyorská policija pa bi lahko le odgovorila, da navedena družba na etiketah pri njih ni registrirana. Prav zaradi tega je bil Rock precej razburjen, ko je izvedel za dogodek zadnjih dni.

Tom, ki se je zadržal na tem področju nekaj dni in ki je vse dobro preiskal, ter ki je vedel za igralnico na otoku, ki jo je tudi obiskal, je kmalu ugotovil zvezo med otokom, vilo ob robu jezera in podvodnim hodnikom. Res da ni vedel, zakaj podvodni hodnik uporablja;

prav tako pa ni mogel niti ob obisku igralnice in na sprehodu po otoku odkriti kaj nenavadnega. Podvodni hodnik je bilo mogoče opaziti le z letala, z otoka pa ga sploh ni bilo mogoče zaslediti.

Tom in Ava sta hitela po hodniku proti severu. Ava ni vedela, kam jo Tom pelje. Zaradi tega je bila vsa prestrašena. Kakšen pa bi bil šele njen strah, če bi bila sama? Zdaj pa je pred seboj videla visokega moškega s širokimi in močnimi rameni, moškega, ki ga je tako ljubila. Šla je za njim, pravzaprav se ga je držala za roko. To jo je vsaj malo pomirjevalo in ji vlivalo zaupanje.

Hodnik je postajal vse bolj mračen. Bila sta se že precej oddaljila od vhoda in nista gledala, če jima kdo sledi. Izgledalo je le, da prihaja od daleč svetloba, tako da ni bilo naprej več tako temno, kot sta pričakovala.

Tom je z gotovostjo vodil naprej. Spotoma nista govorila.

Ko je šla Ava za Tomom, se je spomnila vsega, kar se je dogodilo tega dne. Naenkrat je zasovražila Rocka Gerija in polastila se jo je velika želja po maščevanju. Ko sta začela hoditi bolj počasi, je polglasno spregovorila. Ni vedela, ali je odgovorila Toma, ali pa je spregovorila sama sebi. Njene besede so bile rezultat besa, ki ga je začutila do nepoštenega in krutega Rocka.

— Rock Geri je glavni krivec za smrt moje hčerke. On je pripravil ugrabitev in on vodi gangstersko skupino. Le kdo bi to pomislil prej? Kako bi se tej ugotovitvi začudil inšpektor, če bi mu jo bila povedala? Zdaj je vse jasno! Zdaj...

Tom je mirno stopal naprej in molčal, čeprav je slišal Avino govorjenje. V mislih je pritrjeval Avi. Ko pa je Ava omenila inšpektorja, je Tomu zastal korak in v trenutku je zavpil:

— Vrag naj vzame še tega inšpektorja. Že na začetku mi je uničil ves načrt. Morda bi bilo drugače, če se ne bi vmešal...

Avo je Tomovo pripovedovanje presenetilo. Pozabila ga je namreč vprašati, kakšen naj bi bil prvi poskus. Zdaj mu je lahko le krepkeje stisnila roko, hkrati pa je čutila, kako postaja ljubezen do Toma močnejša. Dojela je, kaj vse je moral storiti Tom za njo. Bila je srečna, da ima takšnega prijatelja, pravzaprav še več kot prijatelja, da ima človeka, ki se tako nesebično žrtvuje za njo.

— O Tom, kako rada te imam! — je zaječala v trenutku kot v odgovor na njegove besede.

Tom ni mogel več vzdržati. Zaustravljen se je in obrnil. V trenutku sta bila objeta. In njune ustnice so se združile v dolg in hrepeneč poljub.

Zanimivo je, da niti Tom, niti Ava nista opazila, da bi jima kdo sledil, saj bi se v tem primeru najprej slišali koraki gangsterjev. Vse je kazalo, da jih je moralo nekaj zadržati, da jima niso sledili. Kdo bi pa sploh lahko v tej splošni zmešnjavi še na kaj mislil, saj se je vse dogajalo tako hitro.

Tom je bil srečen, da je našel Avo. Zdaj, ko je hodil z njo po hodniku, ga je samo še zanimalo, če je na koncu izhod, skozi katerega bi prišla, in kako bi se kar najbolj oddaljila od gangsterjev. Računal je, da bodo vrata zaprta, ker pa je bil oborožen, je upal, da jih bo lahko odprl. Zanimalo pa ga je tudi, če je uspelo priti na kraj prijateljju, ki ga v gneči razumljivo ni mogel opaziti. Negotovost mu je kvarila razpoloženje, ki ga je navdajalo ob spoznanju, da je Ava zdaj ob njem.

(Se nadaljuje)

PROTI CHURCHILLU

10

Celo, ko je bil v Sovjetski zvezi, se je zanimal za ptice. Po sestanku s Stalinom je odšel v gozd in iskal ptičko, za katero so mu rekli, da jo utedne tam najti.

Cele pol strani v svojem vojnem dnevniku je posvetil — puranu.

Med napredovanjem v Italiji je namreč odšel na fronto, da bi se od blizu seznanil s položajem. Ko se je, po nekem takem obisku s fronte vrnil v svoj štab, mu je njegov adjutant podaril purana, ki ga je dobil iz Caserte in ga je klical »Makaroni«. Iz Italije se je bilo treba vrniti v Anglijo z letalom, pa je šef generalnega štaba vkrcal v letalo tudi purana »Makaronija«. Puran se je sprehajal po letalu, toda največ časa je prebil v rokah maršala Alanbrooke in gledal skozi okno. Ko so prispeli v London, se je puran sprehajal po maršalovem apartmaju. Kasneje ga je Alanbrooke preselil v svojo vrtno oto, kjer je znesel tudi enajst jajc (puran je bil pura), pa je Alanbrooke zapisal, da je bil to precejšen doprinos k njegovemu prehrabnemu fondu, ker so bila jajca racionirana in jih je bilo težko dobiti.

PRAKTIČNI ALANBROOKE

Alanbrooke je praktičen človek. To se vidi po straneh, na katerih opisuje svoje obiske, čajanke in kosila na dvoru. Tem obiskom je posvetil mnogo prostora, očitno počaščen s pozornostjo, ki sta mu jo izkazovali kralj in kraljica. Nekoč ga je kralj celo pospremil do avtomobila in se začel razgovarjati s šoferjem Parkerjem. Alanbrooke piše:

»Takrat sem preživel mučne četrte ure v strahu, da kralj ne bi opazil, da je ves zadnji del avtomobila poln njegovih najboljših jabolk »Cox« Orange Pippin. Toda moj sluga Lockwood je bil vendarle tako spreten, da je jabolka dobro skril in jih kralj ni opazil, ko je pogledoval v avtomobil. Sicer pa, čeprav so bila iz kraljevega vrta, so bila vendarle pošteno plačana.«

GRENKOBA

Po objavi teh memoarov so se nekateri spraševali, zakaj je ostareli vojskovodja to storil in zakaj je svoje memoare začel s tolikimi strupenimi opazkami na račun Churchill in drugih. Kritiki Sunday Expressa je bil zelo oster in je zapisal:

»Maršal Haig, slaven iz prve svetovne vojne, je storil moralni samomor — petindvajset let po svoji smrti, ko so bili objavljeni njegovi memoari. Alanbrooke je to storil še za svojega življenja.«

Češ, Alanbrooke je s temi strupenimi memoari umazal svoj moralni lik.

Nekdo drug pa je napisal, da je grenkoba starega maršala razumljiva. Dobil je mnoga odlikovanja, za svoje zasluge med vojno je postal Lord, toda država mu je dala tako majhno pokojnino, da je bil prisiljen prodajati celo svojo znano knjižnico o pticah, da bi lahko dostojno živel. Morda se je, ko je tudi ta izkupiček porabil, zatekel k objavi memoarov, da bi nekaj zaslužil, a knjiga se ne bi dobro prodajala, če ne bi bila zanimiva, pa čeprav samo zaradi svojih strupenih podrobnosti.

Konec

V prihodnji številki „Zasavskega tednika“ bomo začeli priobčevati novo kratko zanimivo zgodbo v nadaljevanjih

»Žene heroji«

Razbita mednarodna mreža tihotapcev

● Vrsta aretacij na dveh kontinentih je razbila mednarodno mrežo tihotapcev z mamili, ki so oskrbovali s heroinom in z drugimi drogami tržišča v Franciji in Kanadi. Med drugimi so aretirali bogatega pariškega trgovca Rogera Couderta, ki je veljal za nekronanega kralja mamil v francoskem podzemlju.

Aretirali so ga v Parizu. Coudert je pošiljal heroin v Kanado. Kmalu za njim so prišli tudi dva njegova kanadska tovariša, ko sta vstopala v letalo za Montreal. Sočasno je kanadska policija aretirala dva moža, ki sta skrbela za razprodajo mamil,

pretihotapljenih iz Evrope.

Kot sporoča francoska policija, so našli samo pri dveh aretiranih Kanadčanih 11 kilogramov heroina in drugih mamil v dvojnem dnu kovčkov.

● Uslužbenec ameriške zvezne kriminalne policije FBI, ki sodeluje s francoskimi in kanadskimi policisti, so sporočili, da je predstavljalo ime Coudert pojem med uživalci mamil.

Ulica ljubezni v temi

Uprava nekega angleškega mesta je zavrnila predlog, naj bi v okviru izboljševanja ulične razsvetljave razpostavili luči v tako imenovani »ulici ljubezni«, kjer so doslej samo luna in zvezde osvetljevale romantično navdahnjene parčke. »Tudi mi smo se nekoč sprehajali po tej ulici«, so rekli mestni

očetje. »Predlog odklanjamo ker neumestno, ker nočemo nagajati mlademu rodu!«

Anekdote

Ko je Churchill nekoč brezpogojno pričeti pisati govoril o Agathi Christie, znani pisateljici kriminalnih romanov, je dejal:

— Na enem izmed sprejemov pariških pisateljev je prišla k znanemu književniku Andreju Mauroisu mladenka in ga zaprosila za dva avtograma. Akademik se je nasmehnil in se dvakrat podpisal. Ko ji je vračal beležko, jo je vprašal:

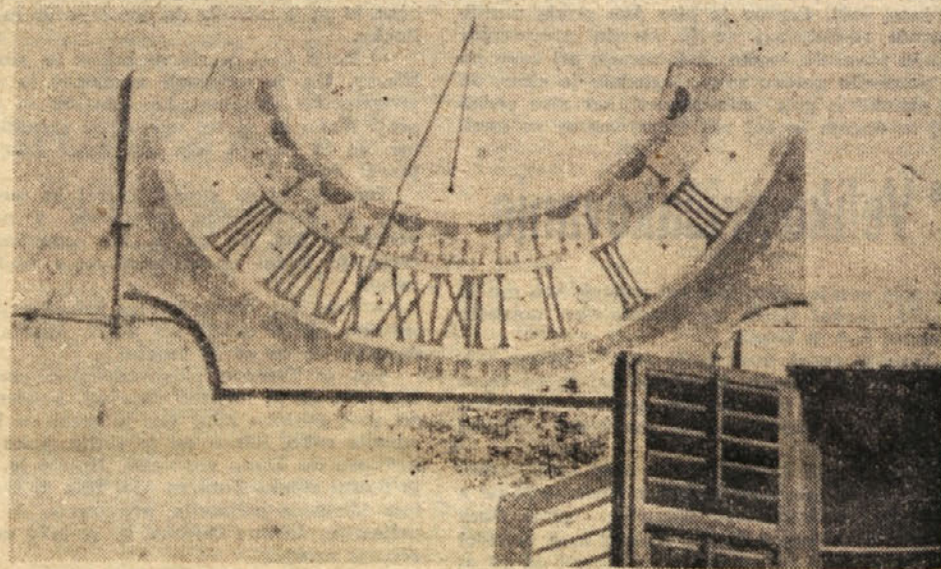
Francoski pesnik Francois Mauriac je ob neki priložnosti izjavil:

— Zakaj potrebujete dva moja podpisa? — Vest, — je odgovorila, — za dva Mauroisa mora človek, ki ga ni lahko dobim enega Jeana mogoče nikjer uporabiti, Maraisa.

humor - humor - humor

— Treba je le poiskati kakšna športna poročila ...

Litijska zanimivost: Sončna ura na Valvazorjevem trgu

Britanska afera CHRISTINE KEELER

ZAPLETENA V »DOGODKE«

Neka druga Wardova varovanka, Marilyn Rice Davies, ki je takrat skupaj s Christine Keeler stanovala v Wardovem stanovanju in je s sedemnajstimi leti že imela »jaguarja«, diamantni nakit in krzno, se spominja: »Neredko se je zgodilo, da je, komaj je odšel Jack (Profumo), vstopil čedni Ivanov. Na ta račun smo se večkrat šalili.«

In Marilyn Rice Davies je bila tudi tista, ki je skicirala nenavadne običaje pri sestankih polsveta in visoke družbe. Spominja se, da je imel gostitelj ob neki priložnosti na sebi samo nogavice. In drugič je »serviral večerjo gol moški z masko na obrazu. Moral je imeti masko, ker je bil tako znan.«

Ze mesec dni po njunem prvem srečanju v Clivedenu je angleški vojni minister pisal Christini Keeler ljubezenska pisma, ki jih je zdaj objavil celo »Times«.

Profumo Christini Keeler: »Ljubica, pišem v veliki naglici in ker te nisem mogel doseči po telefonu — žal je za jutri zvečer nenadoma prišlo nekaj vmes in ne bom mogel priti. Strašno mi je žal, posebno ker moram pojutrišnjem odpotovati in so potem počitnice ter te tako do septembra ne bom videl. Presneto! Prosim, pazi dobro nase in ne pobegni mi. Ljubi te J.«

Pol leta ni nič kalilo njunega razmerja. Profumo ji je razkazoval vojno ministrstvo, svojo

hišo vključno z zakonsko spalnico in jo v avtomobilu vozil po Londonu.

Naklonjenost ministra pa Christine Keeler ni mogla navezati na visoko družbo, v katero jo je uvedel Stephen Ward. Njeno posebno nagnjenje je veljalo možem z zahodnoindijskih otokov, ki so v zadnjem času od Maltežanov in Ciprčanov prevzeli kontrolo nad londonskim podzemljem.

● Se medtem ko je trajalo njeno razmerje z ministrom Profumom, je živela s 30-letnim jazzovskim glasbenikom z Jamajke Johniem Edgcombom, ki smo ga že predstavili. Ko je Profumo zaradi svoje kariere prekinil svoja razmerja s Christino Keeler, je več mesecev živela s tem Jamajčanom, ki je pripadal londonskemu polsvetu.

Toda dolgo ni zdržala. Edgcombova ljubosumnost (Christine Keeler: »Mislim, da bom večno živela z njim!«) in njegovo nerazumevanje njenega živahnega telefonskega prometa sta povzročila, da se je vrnila k svojemu prvotnemu zaščitniku Wardu.

Ljubosumnost je spravila Edgcomb ob pamet: 14. decembra 1962 je poslal sedem krogel skozi vrata stanovanja v Wimpole Mewsu, kjer je Christine Keeler tedaj zopet stanovala s svojo prijateljico Marilyn Rice Davies. Nihče ni bil ranjen. Vendar je teh sedem krogel prineslo Edgcomb sedem let zapora.

Pri obravnavi 15. marca letos, na kateri je bil obsojen, je manjkala glavna priča: Christine Keeler. Z nekim avtomobilskim dirkačem je zbežala v Španijo.

Takrat se je ime Christine Keeler prvič poja-

vilo na prvih straneh časnikov in na londonskem Fleet Streetu so krožile govorice o pomembnih prijateljih izginule priče. Toda zgodba je bila še prevroča, da bi jo natisnili.

Kako vroča bi utegnila postati zgodba, ni bilo znano samo londonskemu Fleet Streetu, temveč tudi drugim. Takoj, ko so decembra v Wimpole Mewsu padli Edgcombovi streli, je bil Ivanov odpoklican.

Se 13. oktobra 1962, namreč na vrhu kubanske krize, je Ivanov uporabil svoje s pomočjo Christine Keeler vzpostavljene zveze z lordom Astorom za diplomatsko akcijo. Lord Astor je posređoval, da ga je skupaj z Wardom sprejel član gornjega doma lord Arran. Ivanov je prošil lorda, naj britanski vladi preda nujno zaupno sporočilo.

»Bilo je jasno,« je lord Arran takoj nato pisal svojemu sošolcu zunanjemu ministru lordu Komu, »da je imel Ivanov nalogo po indirektni poti dostaviti britanski vladi poslanico s sugestijo za takojšnje sklicanje konference na najvišji ravni v Londonu, da bi rešili svet pred vojno.«

Teden dni potem, ko je bil obsojen Edgcomb, so 21. marca v britanskem spodnjem domu prvič spregovorili o tej aferi.

Laburistični poslanec George Wigg je izjavil: »Vsakdo v tem domu je že slišal za govorice, ki spravljajo izginitev neke priče s procesa v zvezi s članom britanske vlade.« Laburistka Barbara Castle je tedaj Christino Keeler prvič javno imenovala »call girl«.

Se tisto noč so strankarski prijatelji vrgli Profumo iz postelje. Zehajoč — pred spanjem je vzel uspavalni prašek — je minister prisostvoval konservativnemu bojnemu posvetu.

(Se nadaljuje)